Ἔρευνα ἐπὶ τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ

"Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα
καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
ἐν τούτῳ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ
ἐστε, ἐὰν ΑΓΑΠΗΝ ἔχητε
ἐν ἀλλήλοις"

Κατὰ Ἰωάννην.
ΙΓ! 34, 35.

Μελέτη 1

Μελέτη 1

Ὑπὸ ἑνὸς ἐρευνητοῦ
τῆς Ἀληθείας.

Ἀδελφαί μου καὶ ἀδελφοί μου
ἐρευνηταὶ τῆς Ἀληθείας.

Ἡ σειρὰ τῶν μελετῶν μας αὐτῶν ὅσον καὶ αἱ ψυχοπνευματικαὶ ἀσκήσεις σκοπὸν ἔχουν νὰ καταστήσουν τὸν εἰλικρινῆ ἐρευνητὴν νὰ γνωρίσῃ ἐμπειρικῶς κυρίως, τὴν Ἀλήθειαν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑαυτό του.

Θὰ γνωρίσωμεν τοῦ Ἑαυτοῦ μας τὰς ἐκδηλώσεις ὅσον καὶ σκοποὺς καὶ τοῦ Ἑαυτοῦ μας τὰς προσταγὰς εἰς τοὺς νόμους τῆς ὕλης, καὶ τῶν προσταγῶν του αὐτῶν τὰς ἀτελείας.

Αἱ μελέται μας αὐταὶ σκοπὸν ἔχουν τὴν ἀνοδόν μας πρὸς τὸν Πραγματικόν μας Ἑαυτόν.

Πρῶτον, ὡς ἐρευνηταὶ (ἡ προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου κατ' ἀρχὴν) θὰ μελετήσωμεν παχὺν τὸν κατώτερον, θνητὸν καὶ διαρκῶς ὑφισταμένην ἀλλαγάς, ἑαυτόν μας, ἐννοῶ τὸ μέρος τοῦ Ἑαυτοῦ μας ἐπὶ/ἐντὸς τῆς παχυλῆς ὕλης ὡς καὶ τῆς ψυχικῆς τοιαύτης. Θὰ μελετήσωμεν τὸν κατώτερον ἑαυτό μας, τὴν σκιάν

ἐντὸς/ἐπὶ τῆς ὕλης τῆς προσωπιότητος τοῦ Πραγματικοῦ μας ἑαυτοῦ ψυχῆς-Αὐτοεπιγνώσεως. Θὰ μελετήσωμεν καὶ θὰ γνωρίσωμεν ἐμπειρικῶς διὰ ψυχονοητικῶν ἀσκήσεων τῆς σκιᾶς τοῦ ἑαυτοῦ μας, δηλ. τῆς προσωπικότητος τὴν συμπεριφορὰν καὶ ἀφοῦ γνωρίσωμεν τὴν Ἀλήθειαν θὰ θέσωμεν τὴν προσωπικότητα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς τοῦ Πραγματικοῦ Ἑαυτοῦ μας προσωπότητος, δηλ τῆς Ψυχῆς-Αὐτοεπιγνώσεως. Θὰ δαμάσωμεν τὴν προσωπικότητα. Θὰ τῆς ἀποβάλωμεν τὰ ράκη τῆς ὕλης καὶ θὰ καθαρίσωμεν τὰ ὑλικά της ἐνδύματα (τὸ παχυλόν, τὸ ψυχικὸν καὶ κατώτερον νοητικὸν σῶμα). καὶ τὴν σκιάν αὐτὴν τῆς προσωπότητος τοῦ Ἑαυτοῦ μας θὰ μεταβάλωμεν ἀπὸ μίαν σατανικὴν προσωπικότητα εἰς Ἀνθρωπίνην ἢ ἂν προτιμᾶτε εἰς Ἀγγελικήν.

Κατ' ἀρχήν, τὴν προσωπικότητα ὁ ἐρευνητὴς (ἐξαγνισθεῖσα πλέον προσωπικότητα) θὰ γνωρίσῃ μέσῳ τῶν ἀσκήσεων συντονισμοῦ καὶ ἐνσωματώσεως. Θὰ γνωρίσῃ πλήρως ὅσα θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ σχετικὰ μὲ τὴν προσωπικότητα ἑαυτόν του.

Θὰ γνωρίσῃ ὁ ἐρευνητὴς ὅτι ἡ προσωπικότης (παχυλὸν ὑλικὸ σῶμα, ἐπιθυμίαι καὶ σκέψεις ἀκαλίνωτοι) εἶναι αὐτὸς μία ὕπαρξις θνητή, μία διαρκῶς ὑφισταμένη ἀλλαγὰς

ὕπαρξις, τὸ ἀποτέλεσμα συνθηκῶν εἰς τοὺς διαφόρους νόμους τῆς ὕλης· τὸ ἀποτέλεσμα αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων - - - - ὡς καὶ Θεία Χάρις καὶ συγκαταβάσει ἡ δημιουργικὴ ἐργασία ἐντὸς μιᾶς ζώσης μορφῆς (τὸ παχυλὸν ὑλικὸ σῶμα) τοῦ Θεοῦ-Ἁγίου Πνεύματος, ὡς φαινομένου τῆς Ζωῆς.

"Οταν ὁ ἐρευνητὴς θὰ γνωρίσῃ τὸν κατώτερον καὶ θνητὸν ἑαυτόν του θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴς προσπάθειας τοῦ Πραγματικοῦ του Ἑαυτοῦ τὴν μελέτην τῆς Ψυχῆς-Αὐτοεπιγνώσεως. Διὰ πρώτην φορὰν θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι Αὐτὸς ὁ ὁποῖος πραγματικὰ ἐρευνοῦσε δὲν ἦτο ὁ ἑαυτός του-προσωπικότης ἀλλὰ ἡ τοῦ Πραγματικοῦ του Ἑαυτοῦ προσπάθεια ψυχή-Αὐτοεπίγνωσις ἐνδεδυμένη τὰ ῥάκη τῆς ὑπάρξεώς Της, τῆς προσωπικότητος.

Ἡ ψυχή-Αὐτοεπίγνωσις εἶναι ἄφθαρτος καὶ αἰωνία. Ἐμπειρικῶς ὁ ἐρευνητὴς θὰ γνωρίσῃ τοῦ Θείου Παύλου τοὺς λόγους "Τὸ θνητὸν θὰ ἐνδυθῇ τὴν Ἀθανασίαν καὶ τὸ φθαρτὸν τὴν Ἀφθαρσίαν."

"Γνωρίζοντας τώρα καλύτερα τὸν Ἑαυτόν του ἢ μᾶλλον τοῦ Πραγματικοῦ του Ἑαυτοῦ τὴν προσπάθειαν ἐπὶ/ἐντὸς τῆς ὕλης θὰ ἀρχίσῃ τὴν μελέτην τοῦ Ἑαυτοῦ του Ψυχῆς-Αὐτοεπιγνώσεως. Θὰ ἐκπλαγῇ βλέποντας τὲς δυνάμεις (Θεῖες Δυνάμεις) ποὺ διαθέτει ἡ ψυχὴ-αὐτοεπίγνωσις. Θὰ γνωρίσῃ ὁ ἐρευνητὴς τῆς Ἀληθείας (ψυχὴ-αὐτοεπίγνωσις τώρα) τὸν ΘΕΟΝ-

τόν - - -
Χριστόν/Λόγον. Τον Οποιον ὁ Ἑαυτός του ὡς ψυχή - Αὐτοεπίγνωσις εἶναι ἡ ΖΩΗ ἐν τῇ ὑλῃ. Θά γνωρίσῃ ὁ ἐρευνητής τόν Ἑαυτόν του ὡς Νοητικόν καί ὡς ΝΟΗΤΟΝ ΦΩΣ. Λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Θεῖος Ἰωάννης διά τόν Χριστόν, τόν Θεάνθρωπον-Χριστόν, ὅτι εἶναι τό φῶς τό φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον.

Ὁ ἐρευνητής τῆς Ἀληθείας (σχετικῆς Ἀληθείας ἀπόψη) ὡς ψυχή - αὐτοεπίγνωσις θά γνωρίσῃ, ἐμπειρικῶς, τήν προέλευσιν καί τάς πλανότητας τῆς προελεύσεως τοῦ Πραγματικοῦ του Ἑαυτοῦ (ψυχῆς - αὐτοεπιγνώσεως) εἰς τούς διαφόρους κόσμους τοῦ φαινομένου τῆς Ζωῆς, δηλ. τήν Ζωήν ἐπί τοῦ πλανήτου ὡς καί τήν Ζωήν εἰς τούς ψυχικούς καί εἰς τούς νοητικούς κόσμους.

Μέσῳ ἐνδοσωπήσεως - ἐνιστάσεως καί ὡς κύριος πλέον τῶν Δυνάμεών του· μέσῳ τοῦ ΝΟΥ, (οὐχί τοῦ ὑλικοῦ ἐγκεφάλου τάς ἀνοήτους καί ἀχαλινώτους ἐπιθυμίας καί ὁρμές (ἄλλο ὁ ΝΟΥΣ καί ἄλλο ἡ ὁρμή)), θά γνωρίσῃ ὁ ἐρευνητής τόν Πραγματικόν Του Ἑαυτόν καί μέσῳ τῆς ἐναισθησίας θά Χριστοεναισθανθῇ καί Θεοεναισθανθῇ. Ὁποία ἀληθῶς ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ.

Ὁ ἐρευνητής (ψυχή - αὐτοεπίγνωσις) τάς ὁρμές - ἐπιθυμίας καί τάς ἐπιθυμίας-ὁρμές θά ἐκβάλῃ, θά γνωρίσῃ, θά δαμάσῃ καί

ἐν τέλει θά μεταβάλη ἀπὸ ὄργανα σατανᾶ εἰς μέσα δημιουργικὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θείου Σχεδίου. Μέσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ΘΕΟΥ-Πατρὸς καὶ τοῦ συνανθρώπου.

Ὁ ἐρευνητὴς πλέον δὲν εἶναι ὁ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ ὁ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας ζῶν ἐν μέθῃ ἐκ τῆς γοητείας τῆς ὕλης σκλάβος (σκιά-προσωπικότης) ἕνας δυστυχὴς καὶ διαρκῶς μεμψιμοιρῶν θνητός. Θὰ ἔχῃ καταστῇ, ἀπηλλαγμένος πλέον τῆς γοητείας τῆς ὕλης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς δημιουργουμένων ψευδαισθήσεων, ὁ Κύριος της. Θὰ τὴν κυβερνᾶ καὶ θὰ τὴν χαρῇ, ἂν θέλῃ ὅμως ὡς ὁ Κύριός της καὶ οὐχὶ ὡς σκλάβος της. Θὰ μεταβάλῃ τὰς ἀχαλινώτους ἐπιθυμίας καὶ σκέψεις εἰς λογικὴν σειρὰ διαλογισμῶν ὁδηγοῦσαν εἰς τὴν Γνῶσιν-σοφίαν. ὁδηγοῦσαν εἰς τὸ ΝΟΗΤΟΝ ΦΩΣ τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

Πλέον ὁ ἐρευνητὴς ἔχει ἐνδυθῇ τὴν Ἀθανασίαν καὶ ἂς ζῇ ἀκόμα εἰς τοὺς κόσμους τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου; εἰς τοὺς κόσμους μόνον τῶν φαινομένων τῆς Ζωῆς. Αὐτὸς πλέον ἔπαψε να εἶναι τὸ φαινόμενον τῆς Ζωῆς ἐν τῇ ὕλῃ, εἶναι ὁ ἴδιος ἡ ΖΩΗ. Εἶναι ὁ κύριος τῆς ὕλης ὑφ' ὅλας της τὰς μορφάς (παχυλή, ψυχική καὶ νοητική ὕλη), καὶ δύναται αὐτὸς νὰ ΖΗ ὑπερσυνηδείτως ὡς ψυχή-Αὐτοεπίγνωσις. Γνωρίζει πλέον τὴν Ἀλήθειαν (οὐχὶ τὴν ἐν τῇ ὕλῃ σχετικὴν Ἀλήθειαν). Τοῦ μένει ἀκόμα μέσῳ τῆς Ἑναισθησίας καὶ ἀφομοιώσεως κυρίως μέ τὸν Ἑαυτόν του---

ΠΝΕΥΜΑ --- Τὸν Ἑαυτόν Του Πνεῦμα ὁ Οποιος δυναμικῶς ἐναισθάνεται μὲ τὸν ΘΕΟΝ-ΚΥΡΙΟΝ.... νὰ γνωρίσῃ ἐμπειρικῶς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, καὶ τονίζω αὐτὸ ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΤΙ καὶ συμπαθάει καὶ οὐχὶ ἐξ ἱκανότητός του ἢ δικαιώματός του.

"Πνεῦμα ὁ Θεός καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
ΑΥΤΟΝ ἐν Πνεύματι καὶ Ἀληθείᾳ
δεῖ αὐτοὺς προσκυνεῖν."

Ἀδελφοί μου --- ὁ ἄνωθος υἱὸς ἐπιστρέφει εἰς τοῦ Πατρός τὰς Ἀγκάλας.

Ὁ Ἄνθρωπος ὡς θὰ τὸν γνωρίσῃ ὁ ἐρευνητὴς τῆς Ἀληθείας

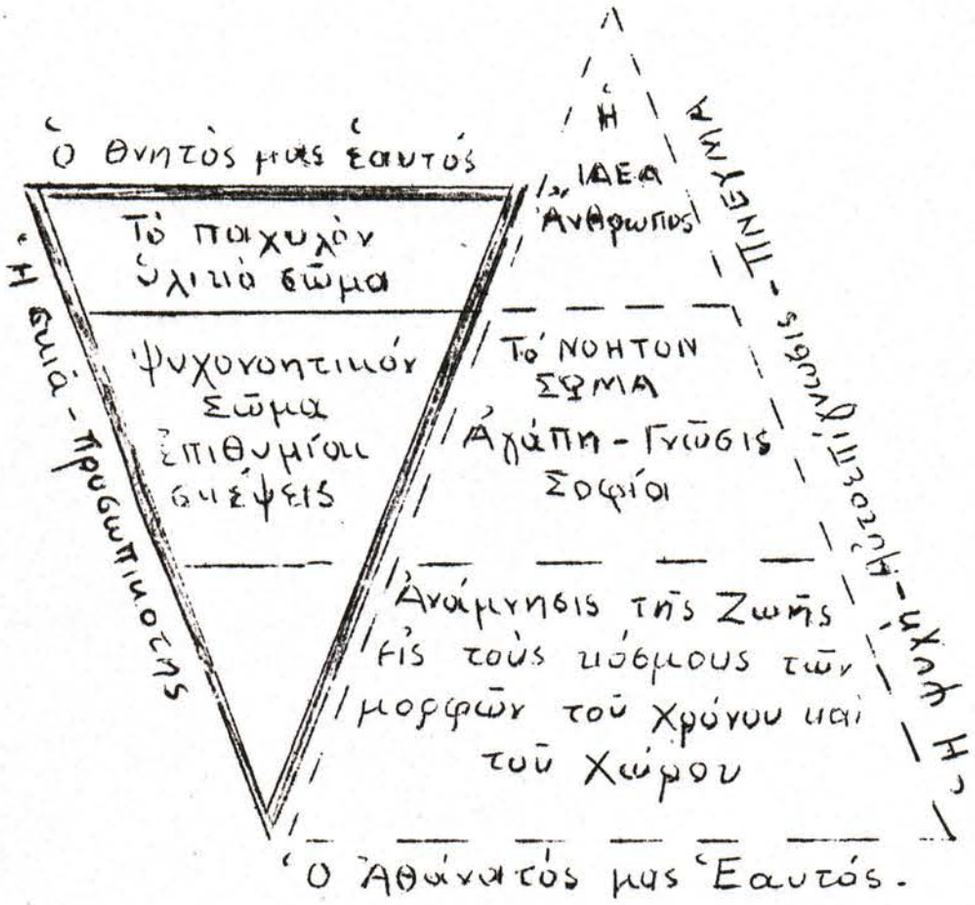

Τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς εἶναι δυνατὸν νὰ ΤΟ γνωρίση ἄνθρωπος ζῶν ἐν τῇ ὕλῃ.

Α.Ε. = Τό Ἀπόλυτον Εἶναι.

Τό Α.Ε. ἐν Ἑαυτῷ, ἀεννάως διαλογιζόμενον ὑπερσυνειδήτως (ὁ Πατήρ) (Ἐν Ἑαυτῷ εἰς τὸν κόσμον τῶν Ἰδεῶν)

Τό Α.Ε. ἐν Ἑαυτῷ, ἀεννάως διαλογιζόμενον ὑπερσυνειδήτως --- καὶ ἐκφραζόμενον ἐν Ἑαυτῷ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ ὡς ἡ ΖΩΗ. (ὁ Λόγος-Χριστός.. παναγαθότης-πανσοφία-παντοδυναμία)

Τό Α.Ε. ἐν Ἑαυτῷ, ἀεννάως διαλογιζόμενον ὑπερσυνειδήτως καὶ ἐκφραζόμενον ἐν Ἑαυτῷ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ ὡς ἡ Ζωοποιὸς Δύναμις. (Τό Ἅγιον Πνεῦμα -- παντοδυναμία-πανσοφία -- παναγαθότης.)

Εἷς ΘΕΟΣ Κύριος

Πῶς ὁ ἐρευνητὴς τῆς Ἀληθείας (ψυχή-αὐτοεπίγνωσις-Πνεῦμα) μέσῳ ἑναισθησίας καὶ -- ὑπερσυνειδήτως, ἔστω καὶ ἂν ζῇ εἰς τοὺς ὑλικοὺς κόσμους, θὰ γνωρίσῃ τό Ἀπόλυτον ΕΙΝΑΙ ὡς ΖΩΗΝ-ΑΛΗΘΕΙΑΝ-Πραγματικότητα (οὐχὶ ὡς τό φαινόμενον τῆς Ζωῆς) εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον μέσῳ τοῦ λόγου νὰ ἐκφράσῃ. Νά ἐκφράσῃ τοποχρονικῶς τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ;; Ἕνα ὅμως δύναμαι νά εἴπω. Θείᾳ Χάριτι, μετέχει τῆς ΘΕΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ.

Τό Ἀπόλυτον Εἶναι διαχωρίζεται
ἀεννάως - - -
ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ἐγώ, Ἐγώ, Ἐγώ, Ἐγώ, Ἐγώ ἀπείρως

"
- - - καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον,
χοῦν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν Ζωῆς, καὶ ἐγένε-
το ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν".
- Γένεσις.

Ἐγίνεν ὁ ἄνθρωπος - ὕλη εἰς ψυχὴν ζῶσα
δηλ. ψυχήν - Αὐτοσυνειδησίαν.

Τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ διαλογιζόμενον ἐν Ἑαυτῷ, δημιουργεῖται ὁ νόμος τῶν ΙΔΕΩΝ. Διά τόν νόμον αὐτόν θά ὁμιλήσωμεν εἰς ἐπομένας μελέτας.

Ὁ ἄνθρωπος αἰσθανόμενος ὡς ἐγώ, εἶναι θνητός. Ζεῖ ὡς ἕνα ζῶον εἰς τόν νόμον τῆς χωριστικότητος. Αἰσθανόμενος ὡς Ἐγώ εἶμαι Ἐγώ, (τό Ε κεφαλαῖον) ἀρχίζει νά ζῇ ὡς ψυχή - αὐτοσυνειδησις καὶ ἀφυπνίζεται ἀπό τόν νόμον τῶν ψευδαισθήσεων, τῶν ὀνείρων καὶ τῶν μορφῶν εἰς τόν νόμον τῆς ὀρθῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Πραγματικότητος. Εἰς τό σημεῖον αὐτό εὑρίσκεται ὁ εἰλικρινής ἐρευνητής τῆς Ἀληθείας.

Ὅταν ὁ ἐρευνητής αἰσθανθῇ "Ἐγώ εἶμαι;" καὶ διψᾷ νά γνωρίσῃ "ποῖος εἶναι" καὶ τήν Ἀλήθειαν - - θά γνωρίσῃ, θεία χάριτι καὶ ψυχικά καὶ μέ δικήν του προσωπικήν τήν Ἀλήθειαν ὅσον ἀφορᾷ τόν Ἑαυτόν του. Θά γνωρίσῃ ὡς Ἀλήθειαν τόν Χριστόν - Λόγον. Τόν δι' Οὗ τά πάντα ἐγένετο Λόγον - Θεόν.

'Εγώ εἰμί ἡ Ὁδός καὶ ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ καὶ ἡ ΖΩΗ" εἶπε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησους ἐναισθανόμενος μὲ τὸν ΕΑΥΤΟΝ Του ΧΡΙΣΤΟΝ-ΛΟΓΟΝ.

Μία δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ 'Οδὸς ------

'Η Χριστοεναισθησία. Μία καὶ ἡ μόνη.

'Ομολογῶ --- ἀνάντης ὁ δρόμος καὶ πολὺ δύσκολος --- καὶ βαρὺς ὁ Σταυρός--- ὅμως ὰς ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν καταστήσει τὴν 'Οδὸν πρὸς ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ δύσκολον δι' ἡμᾶς μὲ τὰς ἐπιδιώξεις μας, μὲ τὰς ἀχαλινώτους ἐπιθυμίας μας, μὲ τὰ πάθη μας, μὲ 'επιπολαίους σκέψεις καὶ πράξεις μας

'Ημεῖς εἴμεθα οἱ ὑπεύθυνοι διότι ἡ Ὁδὸς ἔγινε δι' ἡμᾶς δύσκολος --- ἀλλὰ ἂν ἀρχίσωμεν, ἀμοχλύστως κυρίως, νὰ σύρωμεν τὸν Σταυρό μας, διὰ τὸν ὁποῖον 'επαναλαμβάνω ἡμεῖς, καὶ μόνον ἡμεῖς, εἴμεθα ὑπεύθυνοι-- ἄλλοι Ὧμοι, δυνατοὶ ὦμοι, Λογικοί, οἱ ὦμοι ΕΚΕΙΝΟΥ ὁ 'Οποῖος αἴρει τὰς ἁμαρτίας (τὰς ἐξ ἀγνοίας τῆς πραγματικότητος ἀτελείας) τοῦ κόσμου θὰ μᾶς σκιώδουν τὸ μεγαλύτερον τοῦ Σταυροῦ μας βάρος.

Αἱ προσπάθειαί μας, ἂν εἶναι εἰλικρινεῖς, θὰ στεφθοῦν ὑπὸ 'επιτυχίας --- καὶ ἡ ἁμοιβή (δι' ὅσους ἀποβλέπουν εἰς ἁμοιβήν) --- εἶναι μεγάλη --- πολὺ μεγάλη -- δυσανάλογος μεγάλη ἂν φυσικὰ συγκριθῆ μὲ τὰς προσπαθείας μας. Εἶναι μία -- Θεία Χάρις -- δοσμένη ἁμοιβὴ καὶ οὐχὶ μία ἁμοιβὴ πληρωμὴ τῶν ἰδικῶν μας διπαιωμάτων.

Ἀσκήσεις δι' ἕνα μῆνα, καθημερινῶς.

Τό πρωί: Δώσατε νοερῶς, ἐπί 2 λεπτά, εὐχαριστίας εἰς τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ διά τήν Ζωήν τήν ὁποίαν σας χαρίζει.
Διαλογισμόν ἐπί 15 λεπτά πάντα τήν ἰδίαν ὥραν.

Τί εἶναι τό ὑλικό σας σῶμα.
Σεῖς -- ποῖος εἶθε; κ.λ.π.

Ὥρα γεύματος καί δείπνου: Νοερῶς εὐχαριστίας εἰς τό Α.Ε. διά τόν ἐπιούσιον.

Ὅταν κατα-καθῆτε: Ἀρχίσατε τήν χαλάρωσιν τῶν μελῶν τοῦ σώματος σας ἀπό τήν κεφαλήν πρός τούς δακτύλους τῶν ποδῶν.

Κεφαλήν, πρόσωπον, ὀφθαλμούς, ἐσωτερικόν τῆς κεφαλῆς, λαιμόν, στῆθος, πνεύμονες, ῥάχιν, κοιλίαν, χεῖρας, μυρούς, γόνατα, πόδας, πέλματα ποδῶν, δακτύλους ποδῶν -- αἰσθανθῆτε ἐντελῶς χαλαρωμένον τό σῶμα.

Τώρα ἀρχίστε συγκέντρωσιν (αἰσθανθῆτε) ἕνα, ἕνα τά μέλη τοῦ σώματος (ἕνα κάθε φορά) ἀρχίζοντας ἀπό τούς δακτύλους τῶν ποδῶν μέ τήν προαναφερθεῖσαν εἰρήνην πρός τήν κεφαλήν. Μέ μίαν βαθείαν ἀναπνοήν καί ἐκπνοήν τερματίστε τήν ἄσκησιν.

Καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς αἰσθήσεως, διαρκείας 15 λεπτῶν, ἡ ἀναπνοή νά εἶναι φυσική.

Θέματα Διαλογισμοῦ. ;; Ὕλη -
Αἱ πέντε αἰσθήσεις
Ἐπιθυμία.
Ὁ Θυμός
Τό φαινόμενον τῆς Ζωῆς

7 ὑποσχέσεις

τὰς ὁποίας καλὸν εἶναι νὰ δώσῃ ὁ ἐρευνητὴς τῆς Ἀληθείας εἰς τὸν Ἑαυτόν του καὶ νὰ τηρήσῃ διαπαντός.

ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ:

1. Νὰ ὑπηρετῶ παντοῦ καὶ πάντοτε τὸν Θεόν.
2. Νὰ κάμνω πάντοτε καλὴν χρῆσιν τῶν Θείων Δώρων - Σκέψεως καὶ Λόγου.
3. Νὰ ὑπομένω ἀγογγύστως τὰς δοκιμασίας τὰς ὁποίας ὁ ΘΕΙΟΣ ΝΟΜΟΣ ἐπεφόρτισε εἰς ἐμέ.
4. Νὰ ἀγαπῶ καὶ νὰ ὑπηρετῶ τὸν πλησίον.
5. Νὰ ἐρευνῶ διὰ τὴν Ἀλήθειαν.
6. Νὰ ἐργάζωμαι πρὸς κατάπαυσιν κάθε μορφῆς πόνου εἰς τὸν κόσμον.
7. Νὰ ἐλέγχω διαρκῶς τὰς ἐπιθυμίας, τὰς σκέψεις, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις μου.

Προτροπή.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν Θεόν· ὄχι εἰς τοὺς συνανθρώπους. Ἡ προσωπολατρεία εἶναι κατάρα. Οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουν - - - ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ μένει εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς τὸν συνάνθρωπον μόνον ἀνιδιοτελῆ Ἀγάπην.